

Ioana D'arc

Fara indoiala, Ioana D'Arc a fost una dintre cele mai captivante si mai misterioase personalitati din istorie. Figura ei a ramas un simbol peste secole, mereu plin de semnificatii, dar fara a-si revela niciodata intru totul misterul. Un lucru e sigur: o fata de nici 19 ani a schimbat in Evul Mediu istoria unei tari. Spiritul ei a ramas viu secole dupa ce trupul i-a fost ars pe rug.

La 17 ani, Ioana D'Arc a ajuns cu incredibilul ei mesaj la regele Frantei, iar doua luni mai tarziu a condus o armata catre victorie asupra englezilor la Orleans. La 18 ani a fost prinsa si vanduta inamicilor impotriva carora luptase cu indarjire. La 19 ani, a fost declarata vrajitoare si arsa pe rug. Pentru o fata de la tara, care n-a fost niciodata la scoala si nu a apucat varsta de 20 de ani, Ioana D'Arc a avut un destin iesit din comun si realizari extraordinare. La 25 de ani dupa ce a fost arsa pe rug, Ioana D'Arc a fost declarata nevinovata. In 1920, a fost canonizata capatand statut de sfanta, dupa ce devenise o figura emblematica in istoria Frantei si un subiect de dezbateri pasionate.

Povestea incepe in Franta, in 1429 cand, intr-un satuc uitat de lume, o fetita a avut curajul sa sustina in fata intregii lumi ca va infrange cea mai puternica armata din lume si ca isi va elibera tara. Aceasta fetita i-a obligat pe cei puternici s-o asculte, i-a convins pe soldati sa o urmeze si i-a determinat pe compatriotii sai sa o creada.

Povestea incepe in Franta anului 1412, cand tara era ocupata de englezi si secata de Razboiul de 100 de ani. In plus, pe plan intern se desfasura un alt razboi, la fel de sangeros si necrutator, cel din Burgundia, care era de partea englezilor. Esential pentru soarta razboiului era orasul Orleans, situat strategic pe malul Loarei.

Cand in 1422 au murit si regele Henric al V-lea al Angliei si Carol al VI-lea al Frantei, englezii l-au declarat pe Henric al VI-lea, pe atunci aproape un copil, rege al Angliei si Frantei deopotriva. Carol al VII-lea insa nu intentiona sa-si cedeze regatul si se declarase mostenitorul tronului, dar nu putea sa devina rege decat dupa ceremonia traditionala care trebuia sa aiba loc la Reims, aflat atunci sub ocupatie engleza. Un singur lucru putea salva Franta din cea mai neagra perioada a istoriei ei: un miracol. Si miracolul acesta s-a intamplat datorita unei fete de la tara, Ioana D'Arc, mezina familiei unui fermier din Domremy.

La 13 ani, Ioana isi petrecea cea mai mare parte a timpului rugandu-se. Nu numai ca se confesa de mai multe ori pe zi, dar auzea voci venite din cer si avea viziuni. De la bun inceput vocea i-a spus care e misiunea ei: fusese aleasa de Dumnezeu sa reintregeasca Franta si sa-l ajute pe Carol, care urma sa devina regele Frantei. Iar pentru a indeplini toate acestea va trebui sa poarte haine barbatesti, sa manuiasca arme si sa conduca o armata.

Intr-o zi, satul ei a fost invadat de englezi. Ascunsa intr-un dulap, ea a vazut cum soldatii englezi au violat-o si au ucis-o pe sora ei de 18 ani. Dupa acest episod tragic, a fost trimisa sa locuiasca la niste rude dintr-un sat vecin. Pare putin credibil ca aceasta adolescenta inocenta de la tara, care nu stia nici sa scrie si nici sa citeasca, a condus armata franceza catre victorie impotriva unei armate mult mai puternice si ca si-a eliberat tara. Dar in mai 1428, Ioana D'Arc nu mai avea nici o indoiala ca fusese aleasa de Dumnezeu sa vina in ajutorul regelui sau si asa ca a trecut la fapte. Parasindu-si satul si familia, Ioana a plecat spre Chinon ca sa-l intalneasca pe Carol. La inceput, Carol si curtenii lui n-au dat atentie solicitarii ei de a-l vedea pe rege. Stiind deja de viziunile si profetiile Ioanei D'Arc, dar neincredator in intentiile ei, Carol s-a gandit sa ii joace o festa si i-a poruncit unui curtean,sa predinda ca e regele. Dar Ioana D'Arc si-a dat seama ca i s-a facut o farsa, impresionandu-l astfel pe Carol, care i-a acordat o intrevedere particulara.

Cuvintele ei catre Carol au fost urmatoarele: Dumnezeu mi-a spus sa-ti dau de stire cum ca Domnul nostru iti va da regatul inapoi, vei fi incoronat la Reims si iti vei invinge dusmanii. Eu sunt mesagerul Domnului. Incredinteaza-mi o armata si voi ridica asediul orasului Orléans. Carol s-a lasat convins si a indeplinit cererea Ioanei D'Arc, incredintandu-i o armata, desi parerea multora era ca fata sufera probabil de o forma usoara de isterie dar ca, de asemenea, ar putea fi o amenintare atat pentru tronul regelui cat si pentru viata lui. Totusi, nimeni nu putea nega ca din tot ceea ce spune si din felul in care o spune, se degaja o forta magica pe care nu poti descuraja si careia nu i te poti opune. Asa se face ca in ziua bataliei, Ioana D'Arc a aparut pe campul de lupta imbracata intr-o armura alba si purtand propriul ei steag. Aceasta aparitie a impresionat profund ambele tabere, pentru ca nimeni nu mai vazuse vreodata o femeie pe campul de batalie. Luptand alaturi de soldatii ei, tarandu-se alaturi de ei prin noroai si incurajandu-i, Ioana D'Arc a obtinut o victorie impotriva englezilor care a ridicat foarte mult starea de spirit a francezilor. Dar lupta nu se terminase si Ioana D'Arc a insistat sa lupte pentru recucerirea orasului Orleans. Dar trupele erau deja obosite si cand Ioana D'Arc a fost ranita de o sageata,

francezii au pierdut speranta si s-au retras. Chiar daca ei au continuat sa castige batalii impotriva englezilor care dadeau semne de slabiciune, Ioana era tot mai tulburata de acest macel de ambele parti. Acest fapt a determinat-o sa-i scrie regelui Angliei si sa-i ofere ocazia retragerii. Scrisoarea ei din 1429 arata ca Ioana D'Arc era o luptatoare convinsa. In mod cu totul neasteptat, englezii s-au retras, iar acest lucru i-a ingaduit lui Carol sa intre in Reims pentru a fi incoronat. Dupa incoronare, Carol a fost foarte multumit, nu inasa si Ioana D'Arc, pentru care lupta nu se terminase. Trupele ei, mult imputinate, sufereau de foame si de epuizare. E momentul in care Aulon ii marturiseste ca regele vrea sa abandoneze lupta si ca intentioneaza sa o tradeze daca i se va intampla ceva. Dar Ioana D'Arc vrea sa-si duca la bun sfarsit misiunea si se simte obligata sa continue lupta atata timp cat Vocea nu ii spune altceva. Si desi e sfatuita sa nu faca asta, se duce la Compiègne, unde e capturata in batalie de mercenarii burgunzi, care o vand englezilor. Ajunsa in mainile inamicilor, Ioana D'Arc e inchisa intr-o celula, unde vocea propriei constiinte ii apare sub forma unui barbat care poarta o haina lunga cu gluga. Vocea constiinteii ii va infrange increderea in sine si ii va pune la indoiala autenticitatea propriilor viziuni.

Acuzata de erezie si vrajitorie, ramasa fara nici un sprijin, Ioana D'Arc va avea de suportat un lung proces in care i se vor pune la indoiala viziunile si credinta in biserica Catolica. Dar in afara de audierile oficiale, Ioana D'Arc are de luptat cu propria ei constiinta, care ii reprofileaza naivitatea si credinta in viziuni. Dezorientata, Ioana D'Arc incepe sa-si piarda speranta. Spre sfarsitul procesului, i se spune ca trebuie sa-si renege trecutul si faptele si sa jure ca nu va mai purta niciodata haine barbatesti si nici nu va mai pune mana pe arme, altminteri va fi arsa pe rug. La inceput accepta si este condamnata la inchisoare pe viata. Dar in cele din urma refuza sa se supuna unei hotarari luate de un tribunal format din englezi si e declarata eretica, primind pedeapsa cu moartea.

In mai 1431, Ioana D'Arc a fost arsa pe rug in piata publica din Rouen, astfel stingandu-se din viata o eroina al carei faima a ajuns sa fie cunoscuta in toata lumea.

